

YOLDA ÜÇ KİŞİ

"Yakup, Leyla ve Halil yollarında gidiyorlardı. Onları düşsel bir kavşakta ben buluşturdum. Yol arkadaşlığı yapan bir üçlüden çok; yazgıları keşmiş bu üç kişi geldiler bana. Tanıdığım insanlardı hepsi; içlerinde benden ve sevdiğimden parçalar vardı. İyi anlaşacaklarını umuyordum başlangıçta; ne var ki onları oluşturan çizgiler netleştikçe, umduğum gibi geçimli olmayacaklarını anlamak zorunda kaldım. Onların yola bakışlarına, beklentilerine ya da hüznlerine göre değişiyordu herşey. O zaman da yürüdükleri yol aynı olmaktan çıkıyor, üçü için üç ayrı gerçeğe dönüşüyordu.

Attıkları her adım onları yalnızca geçmişlerinden değil, birbirlerinden de uzaklaştırıyordu böylece. Zamanla bunun zaten tüm yollar için geçerli olduğunu, iki kişinin aynı yoldan yürümesinin olanaksızlığını da öğrendim.

Yol imgesinin her daim taze kalmasının asıl nedeni buydu demek ki..."

Yazarın, "Git Kendini Çok Sevdirmeden", "A.Ş.K. Neyin Kısaltması?" ve "Bu İşte Bir Yalnızlık Var" adlı kitaplarındaki kendine has üslubunu, bu kitabında da görmekteyiz.

Yazar, romanında farklı yaşam tarzlarını ayrı ayrı ele alıp işlemiştir. Bu yaşamları birleştirme ya da farklı anlarda keşirtme kaygısı gütmemiştir. Ancak okuyucunun, romanın sonuna kadar bu beklentide olmasını ve merak duymasını sürükleyici anlatımıyla sağlamıştır.

Yazarın dediği gibi ve romanından da anlaşılacağı üzere, hayat denen süreçte "Yol her daim taze kalıyor." Sadece yolun üzerinden geçenler değişiyor...